

Drob Janusz, ur. 12 II 1952 r. w Cycowie, zm. 3 II 2011 r. w Lublinie, dr hab., prof. KUL, historyk, opozycjonista.

W początkach l. 70. XX w. związał swoje losy z KUL. W 1977 r. ukończył studia magisterskie w zakresie historii, a w 1979 rozpoczął pracę jako asystent w Katedrze Historii XVI-XVIII w. na WNH. W 1985 r. obronił rozprawę doktorską *Obraz czasu i przestrzeni w drukowanych zbiorach polskich kazań franciszkańskich z XVII wieku*, napisaną pod kierunkiem W. Müllera. Następne 2 lata spędził w Rzymie. Dzięki stypendium naukowemu w Scuola Storica Italo-Polacca, a następnie Fundacji Lanckorońskich (1990) prowadził kwerendę dotyczącą instytucji poczty oraz informacji w nowożytnej Europie. Praca poświęcona temu zagadnieniu (*Obieg informacji w Europie w połowie XVII wieku w świetle drukowanych i rękopiśmiennych gazet w zbiorach watykańskich*, Lublin 1993) stała się podstawą przewodu habilitacyjnego. W 1994 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego, a następnie profesora nadzwyczajnego KUL. W 2002 r. został kierownikiem Katedry Historii XVI-XVIII w., a od 2005 pełnił również funkcję kuratora Katedry Dydaktyki i Historii Szkolnictwa. Prowadził wykłady, seminaria magisterskie i doktoranckie. Wyjeżdżał na badania i kwerendy do Belgii, Francji, Italii. Włączył się także do współpracy naukowej z Hiszpanią, zwłaszcza z Universidad de La Rioja, biorąc udział w konferencjach z historii porównawczej organizowanych w Logroño i Lublinie.

Jest autorem wielu znaczących prac naukowych. Jego badania dotyczyły szeroko rozumianej problematyki religijnej, kulturowej, politycznej, obiegu informacji. Interesowały go kategorie czasu i przestrzeni, a w konsekwencji zagadnienie relacji człowieka z Bogiem. Wśród jego publikacji na szczególną uwagę zasługuje studium *Trzy zegary. Obraz czasu i przestrzeni w polskich kazaniach barokowych* (Lublin 1998). Wydane zostały również opracowane przez niego podręczniki szkolne z zakresu historii nowożytnej dla gimnazjum oraz liceum, które zyskały aprobatę Ministerstwa Edukacji Narodowej. Był członkiem Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, TN KUL oraz Oddziału Lubelskiego PAN. Wchodził także w skład Zarządu Instytutu Geografii Historycznej Kościoła w Polsce.

Działalność naukową i dydaktyczną łączył z pracą o charakterze administracyjnym. Pełnił funkcje kierownika Sekcji Historii (1995-99), dziekana WNH (1999-2008) oraz rektora Wyższej Szkoły Biznesu im. bp. Jana Chrapka w Radomiu.

Od czasów studenckich angażował się w działalność opozycyjną na rzecz wolności Polski. Utrzymywał bliskie kontakty ze środowiskiem skupionym wokół wydawanego w Lublinie pisma niezależnego „Spotkania”. W 1980 r. współuczestniczył w organizowaniu struktur NSZZ „Solidarność” na KUL. W roku następnym został redaktorem działu historycznego

czasopisma „Miesiące”, wydawanego przy Zarządzie Regionu NSZZ „Solidarność” w Lublinie. Za swoją działalność *pro publico bono* został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, Odznaką Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP „Zasłużony Działacz Kultury” oraz pośmiertnie Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

C. Taracha, *Non omnis moriar. Profesor Janusz Andrzej Drob*, „Teka Komisji Historycznej. Oddział PAN w Lublinie”, 8(2011), s. 239-241.

Cezary Taracha